

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 851
Warszawa, 16 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy - Prawo o ustroju
sądów powszechnych oraz niektórych
innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jerzego Kozdronia.

(-) Paweł Arndt; (-) Jacek Brzezinka; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Andrzej Czerwiński; (-) Artur Gierada; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Sebastian Karpiniuk; (-) Grzegorz Karpiński; (-) Małgorzata Kidawa-Błońska; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kulesza; (-) Michał Marcinkiewicz; (-) Witold Namyślak; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Mirosława Nykiel; (-) Paweł Olszewski; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Halina Rozpondek; (-) Witold Sitarz; (-) Aleksander Marek Skorupa; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Jakub Szulc; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska; (-) Piotr Tomański; (-) Jarosław Urbaniak.

U S T A W A
z dnia2008 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 55 uchyla się § 2a;
- 2) uchyla się art. 63a;
- 3) uchyla się art. 64a;
- 4) uchyla się art. 65a i 65b;
- 5) w art. 91:
 - a) § 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej, w stawce drugiej awansowej albo w stawce trzeciej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 107% stawki podstawowej, druga stawka awansowa – 115% stawki podstawowej, a trzecia stawka awansowa – 120% stawki podstawowej dla danego stanowiska sędziowskiego.

§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub

prokuratora. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska prokuratora, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, względnie dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.

§ 4. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po dziesięciu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się.”,

b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do stawki trzeciej awansowej po piętnastu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Prokuratury Krajowej, prokuratorów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych.”;

2) uchyla się art. 11a;

3) w art. 14 uchyla się ust. 5-7;

4) w art. 62:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury na danym stanowisku ustala się w stawce podstawowej, w stawce pierwszej awansowej, w stawce drugiej awansowej albo w stawce trzeciej awansowej. Pierwsza stawka awansowa stanowi 107 % stawki podstawowej, druga stawka awansowa – 115 % stawki podstawowej, a trzecia stawka awansowa – 120% stawki podstawowej dla danego stanowiska prokuratorskiego.”,

b) ust. 1c-1d otrzymują brzmienie:

„1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki pierwszej awansowej po pięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7.

1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po dziesięciu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się.”,

c) po ust. 1d dodaje się ust. 1da w brzmieniu:

„1da. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury

ulega podwyższeniu do stawki trzeciej awansowej po piętnastu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratora lub sędziego. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.³⁾) uchyla się art. 2b.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wnioski złożone w trybie art. 65a ustawy wskazanej w art. 1 i art. 11a ustawy wskazanej w art. 2 pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, oraz ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698 oraz z 2008 r. Nr 41, poz. 251.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 i Nr 249, poz. 2104, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 73, poz. 484, Nr 136, poz. 959 i Nr 227, poz. 1680 oraz z 2008 r. Nr 72, poz. 427.

UZASADNIENIE

- I. Pilne stworzenie nowoczesnego i jednolitego modelu aplikacji przygotowującej do zawodów prawniczych oraz wybór najlepszego modelu kariery sędziowskiej to jedno z priorytetowych zadań państwa, co zostało wskazane w exposé przedstawionym przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 23 listopada 2007 r. Realizując to zadanie, Rada Ministrów w lutym 2008 r. przyjęła założenia do ustaw wprowadzających nowe regulacje w zakresie dostępu do zawodów prawniczych oraz racjonalizacji i uelastycznienia struktury organizacyjnej sądów powszechnych, jak też wzmocnienia statusu sędziego i kariery sędziowskiej. Projekt założeń przewiduje daleko idącą swobodę przepływu kadr między zawodami prawniczymi i określa drogi dochodzenia do powołania na stanowisko sędziowskie. Najwłaściwszą z nich wydaje się umożliwienie dochodzenia do zawodu sędziego przedstawicielom innych zawodów prawniczych, legitymującym się egzaminem zawodowym (adwokackim, radcowskim) oraz odpowiednią praktyką prawniczą, wykonywaną poza korpusem sędziów. Założenie to zmierza do takiego ukształtowania modelu kariery prawniczej, w którym najwyższą pozycję zajmowałby zawód sędziego. Jest to rozwiązanie pożądane, gdyż zapewnia sprawowanie wymiaru sprawiedliwości przez osoby doświadczone, posiadające odpowiednią wiedzę zarówno teoretyczną, jak i praktyczną. Niemniej przyjęcie takiego rozwiązania wymaga podjęcia odpowiednich działań, dzięki którym pozycja materialna i prestiż zawodu sędziego byłyby atrakcyjne dla przedstawicieli innych zawodów prawniczych. Ponadto jest konieczne wprowadzenie jasnych i obiektywnych kryteriów doboru kandydatów do zawodu sędziego. Stąd docelowy model zakłada, że nabór na stanowiska sędziowskie miałby charakter konkursu, do którego przystępowaliby przedstawiciele wszystkich zawodów prawniczych. Tylko taka forma naboru będzie dawać bowiem gwarancję, że na stanowisko sędziowskie zostanie powołany kandydat o najwyższych kwalifikacjach zawodowych. Co więcej, stanowi ona pewien ogólny standard przeprowadzenia naboru na stanowiska w służbie publicznej. Należy przypomnieć, że zasady dostępu obywateli do służby publicznej zostały wskazane w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. W orzeczeniu z dnia 29 listopada 2007 r. (SK 43/06) Trybunał podkreślił, że dostęp do stanowisk

w służbie publicznej w drodze konkursu przeprowadzanego na podstawie jasnych, określonych w ustawie kryteriów powinien stanowić regułę. Zdaniem Trybunału takie rozwiązanie odpowiada nie tylko wymogom sprawiedliwości, wykluczając arbitralność rozstrzygnięć, ale ponadto służy realizacji dobra wspólnego, umożliwiając nabór najlepszych kandydatów na poszczególne stanowiska w służbie publicznej. W świetle tego orzeczenia nie może ulegać wątpliwości, że konstytucyjne zasady dostępu obywateli do służby publicznej powinny być respektowane w sposób szczególnie skrupulatny przy obsadzaniu stanowisk sędziowskich. Warto ponadto wskazać, że na obowiązek zachowania obiektywnych kryteriów oceny kandydatów do zawodu sędziego zwrócił uwagę Komitet Ministrów Rady Europy w Zaleceniu Nr R(94)12, dotyczącym niezawisłości, sprawności i roli sędziów. Odwołując się zatem do regulacji państw-członków Rady Europy w tym zakresie, należy podkreślić, że przeprowadzanie naboru na stanowisko sędziego w drodze konkursu stanowi tendencję dominującą.

- II. Założeń opisanych na wstępie dokumentów programowych, mających na celu prawidłowe wypełnienie norm ustrojowych określonych w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, nie sposób zrealizować bez stosownej nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.).

Ustawa ta wprowadza bowiem do potencjalnej ścieżki kariery sędziowskiej instytucję tzw. awansu poziomego, polegającego na ustanowieniu dodatkowych stanowisk sędziowskich: sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym oraz sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym. Takie rozwiązanie miało stanowić instrument swoistego nagradzania – w założeniu przede wszystkim w aspekcie finansowym – sędziów właściwie wykonujących swoje obowiązki, a nieaspirujących z różnych przyczyn do obejmowania stanowisk sędziowskich w sądach wyższych. Sędziowie powołani na stanowiska sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym i sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym zachowują inwestyturę w dotychczasowym zakresie, a do orzekania w sądzie wyższym mogą być wyznaczani w drodze delegowania oraz mogą kandydować na ogólnych zasadach do objęcia wolnych stanowisk sędziowskich

w tym sądzie. Zasadniczym natomiast skutkiem objęcia przez sędziego jednego z tych stanowisk ma być możliwość osiągania wynagrodzenia w stawkach przewidzianych dla odpowiadających im stanowisk w sądzie hierarchicznie wyższym.

Trzeba jednak zauważyć, że stworzenie dwóch dodatkowych, tytułarnych w istocie stanowisk w sądach rejonowych i okręgowych, pozostaje w sprzeczności z założeniami wspomnianych na wstępie dokumentów programowych, a ponadto pociąga za sobą negatywne skutki dla prawidłowej organizacji sądownictwa powszechnego, zarówno w aspekcie ustrojowym, jak i praktycznym.

Jak wskazano na wstępie, nowy model dochodzenia do zawodu sędziego przewiduje daleko idącą swobodę przepływu kadr między zawodami prawniczymi, wprowadzając takie ukształtowanie modelu kariery prawniczej, w którym zawód sędziego byłby najbardziej prestiżowym zawodem. W konsekwencji przewiduje się przeprowadzanie naboru na stanowiska sędziowskie w formie konkursu, do którego przystępowaliby przedstawiciele wszystkich zawodów prawniczych.

Wejście w życie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 136, poz. 959) wprowadziło tymczasem odrębną ścieżkę awansu zawodowego, zastrzeżoną wyłącznie dla już urzędujących sędziów, w istocie automatyczną i bez powiązania z rzeczywistymi osiągnięciami i kwalifikacjami zawodowymi kandydatów. Awans poziomy ma następować w zasadzie na skutek upływu określonego czasu, bez dokonywania merytorycznej oceny dotychczasowej pracy sędziego kandydującego na wyższe stanowisko sędziowskie.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że instytucja awansu poziomego nie jest również spójna z systemowymi założeniami ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, które przyjmują ścisłe powiązanie awansu zawodowego sędziego z hierarchiczną strukturą sądów powszechnych. Awans zawodowy polega na objęciu stanowiska sędziowskiego w sądzie bezpośrednio wyższym przez kandydata wyłonionego w drodze konkursu. W wypadku kandydatów ze środowiska sędziowskiego okres zajmowania dotychczasowego stanowiska sędziowskiego jest tylko jednym z warunków ubiegania się o wyższe stanowisko sędziowskie. Instytucja awansu poziomego, wiążąc się z koniecznością utworze-

nia wyższych stanowisk sędziowskich w sądach niższych, odrywa się zatem od hierarchicznego modelu sądownictwa powszechnego, komplikując nadmiernie jego organizację i czyniąc strukturę stanowisk sędziowskich nieprzejrzystą.

System awansu poziomego stanowi zarazem istotny czynnik demotywujący sędziów o dużym doświadczeniu i wysokich kwalifikacjach zawodowych do ubiegania się o wyższe stanowiska sędziowskie w sądzie wyższym, czyli w drodze tzw. awansu pionowego. Jednocześnie nie sprzyja motywacji sędziów do podnoszenia kwalifikacji zawodowych i dbałości o najwyższą jakość orzecznictwa, skoro i tak po upływie określonego czasu istnieje perspektywa awansu na wyższe stanowisko sędziowskie – tyle że w sądzie niższym.

W praktyce ze ścieżki awansu pionowego korzystać będą najczęściej sędziowie o krótszym stażu zawodowym, co może negatywnie rzutować na funkcjonowanie sądów wyższych, ze swej istoty rozpoznających sprawy bardziej zawiłe, wymagające nie tylko bardzo dobrego przygotowania merytorycznego, ale i dużego doświadczenia zawodowego sędziów.

Pogłębi to aktualne problemy z doбором kadry sędziowskiej o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych w sądach apelacyjnych. Należy bowiem wskazać, że już obecnie w apelacjach, w których sądy okręgowe są znacznie oddalone od siedziby sądu apelacyjnego, jest obserwowana niechęć sędziów do ubiegania się o stanowisko sędziego sądu apelacyjnego, gdyż jego objęcie powoduje konieczność codziennych, uciążliwych dojazdów do miejsca pracy albo konieczność przeniesienia centrum życiowego sędziego.

W tych okolicznościach, mając na względzie nieuchronność zmian modelu kariery prawniczej, w tym sędziowskiej, oraz związaną z tym konieczność wzmocnienia statusu sędziego, w niniejszym projekcie zakłada się odejście od instytucji awansu poziomego i zastąpienie go projektowanym dwuetapowym mechanizmem wzrostu wynagrodzeń sędziowskich.

W pierwszej kolejności w sądach rejonowych i okręgowych, w miejsce „dodatkowych”, związanych z instytucją awansu poziomego, stanowisk sędziowskich przewiduje się dla sędziów sądów rejonowych i okręgowych po 15 latach zajmowania danego stanowiska trzecią stawkę awansową, której osiągnięcie będzie skutkowało uzyskaniem przez sędziego wyższego wynagrodzenia zasadniczego – a więc w zasadzie tego samego skutku, co ewentualne uzyskanie awansu

poziomego. Trzecia stawka awansowa została przewidziana także dla sędziów sądów apelacyjnych.

Okresy zajmowania danego stanowiska sędziowskiego, niezbędne dla uzyskania kolejnych stawek awansowych, będą wynosić: 5 lat dla stawki pierwszej awansowej, 10 lat dla stawki drugiej awansowej i 15 lat dla stawki trzeciej awansowej. Zapewnienie możliwości uzyskania wyższych stawek wynagrodzenia w krótszej niż dotychczas perspektywie ma służyć wzmocnieniu statusu w szczególności sędziów sądów rejonowych.

Omawiane okresy, traktowane jako minimalne, będą ulegać wydłużeniu o 3 lata (podobnie jak ma to miejsce obecnie) w wypadkach ukarania sędziego w danym okresie karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia w trybie art. 40 u.s.p., bądź dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie art. 37 § 4 u.s.p. W ten sposób awans finansowy pozostaje powiązany z wymaganiem w zasadzie nie-nagannej służby.

Wprowadzenie trzeciej stawki awansowej (w wysokości 120 % wynagrodzenia zasadniczego) dla sędziów sądów rejonowych, okręgowych i apelacyjnych jest zatem spowodowane koniecznością stworzenia sędziom perspektywy systematycznego awansu płacowego w całym potencjalnym okresie ich służby na danym stanowisku, a przy tym uwzględnienie i tej statystycznej prawidłowości, że tylko dla części sędziów będzie dostępny awans na wyższe stanowisko sędziowskie (w sądzie okręgowym lub apelacyjnym). Często awans taki jest bowiem obiektywnie niemożliwy z przyczyn niezależnych od danego sędziego (brak etatów) czy też z przyczyn niezwiązanych z jakością jego pracy orzeczniczej (względy rodzinne wykluczające zmianę miejsca pracy itp.).

- III. Z uwagi na przyjęte w dotychczasowych przepisach powiązanie systemu wynagradzania prokuratorów z systemem wynagradzania sędziów sądów powszechnych wprowadzono analogiczne zmiany w odniesieniu do przepisów ustawy o prokuraturze.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania kra-

jowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, stosownie do przepisów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI:

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa
Projektowana ustawa dotyczy sędziów sądów powszechnych oraz prokuratorów. Ma ona jednocześnie wpływ na funkcjonowanie sądów i prokuratur.
2. Wpływ regulacji na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
Wprowadzenie stawki trzeciej awansowej dla sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego, oraz prokuratora prokuratury rejonowej i prokuratora prokuratury okręgowej w wysokości 120 % wynagrodzenia zasadniczego nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych w budżecie państwa na rok 2008 w części 15 – „Sądy Powszechne” i części 37 – „Sprawiedliwość”. Wielkość wydatków związanych z wprowadzeniem trzeciej stawki awansowej dla tej grupy zawodowej zostanie bowiem zrównoważona przez środki ujęte w budżecie na rok 2008 z przeznaczeniem na wprowadzone od dnia 1 lipca 2008 r. możliwości tzw. awansów poziomych, na gruncie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, który to mechanizm (awans poziomy) – w związku z treścią art. 1 pkt 1-4, art. 2 pkt 1-4 oraz art. 3 omawianego projektu zostanie uchylony.
Wprowadzenie III stawki awansowej dla sędziego sądu apelacyjnego oraz prokuratura prokuratury apelacyjnej spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa na 2008 rok (6 miesięcy) w części 15 „Sądy Powszechne” w wysokości 181 tys. zł oraz w części 37 „Sprawiedliwość” w wysokości 108 tys. zł. Wydatki te będą zabezpieczone w ramach budżetu na 2008 rok w części 15 i 37.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy
Projektowana ustawa nie powinna mieć wpływu na rynek pracy.
4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw
Projektowana ustawa nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki ani przedsiębiorczość.
5. Wpływ na rozwój regionalny
Projektowana ustawa nie wpłynie na rozwój regionalny.
6. Materia objęta projektowaną ustawą nie stanowi przedmiotu regulacji prawa wspólnotowego.

Warszawa, 21 lipca 2008 r.

BAS-WAEiM-2070/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o
ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Jerzy Kozdroń) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw przewiduje zmiany w trzech ustawach: ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze oraz w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa. Projekt ma doprowadzić do zmian zasad wynagradzania sędziów sądów powszechnych i prokuratorów (wprowadzenie trzeciej stawki awansowej) oraz do likwidacji stanowisk: sędziów sądów apelacyjnych w sądach okręgowych, sędziów sądów okręgowych w sądach rejonowych, prokuratorów prokuratur apelacyjnych w prokuraturach okręgowych, prokuratorów prokuratur okręgowych w prokuraturach rejonowych.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Prawodawstwo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii objętych zakresem projektu.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

IV. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem przedmiotowym prawa Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 21 lipca 2008 r.

BAS-WAEM-2071/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
dotycząca możliwości uznania przedstawionego poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz
niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jerzy
Kozdroń) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w
rozumieniu art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującym prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mający na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw przewiduje zmiany w trzech ustawach: ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze oraz w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa. Projekt ma doprowadzić do zmian zasad wynagradzania sędziów sądów powszechnych i prokuratorów (wprowadzenie trzeciej stawki awansowej) oraz do likwidacji stanowisk: sędziów sądów apelacyjnych w sądach okręgowych, sędziów sądów okręgowych w sądach rejonowych, prokuratorów prokuratur apelacyjnych w prokuraturach okręgowych, prokuratorów prokuratur okręgowych w prokuraturach rejonowych.

Ponieważ opiniowany projekt ustawy nie wykonuje żadnego przepisu prawa Unii Europejskiej, nie ma podstaw, by uznać go, w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu, za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory Bazy REX: Unia Europejska, sędziowie, prokuratorzy, wynagrodzenie